

خانم رییس و عالیجنابان،

از شما برای ایجاد فرصت سخنرانی در مورد وضعیت افغانستان، سپاسگزارم. من مریم صافی هستم، یک افغان-کانادایی با 15 سال سابقه کاری به عنوان پژوهشگر و کارشناس صلح در افغانستان.

قبل از اینکه امروز بیانیه خود را آغاز کنم، می خواهم همبستگی خود را با مردم اوکراین به عنوان مردمی که ده ها سال متحمل جنگ بوده اند، ابراز کنم، افغان ها درد شما را درک می کنند. و من به این عزم شما درود میفرستم.

من امروز یک بخش از افغانستان را با خود اینجا آوردم، مقدار خاک را که از اولین دیدارم در سال 2007 از افغانستان با خود نگه داشته ام. برای من هر ذره این خاک نمایانگر شجاعت، آرزو ها و فداکاری های یک زن، مرد و کودک افغان میباشد. بگذارید این خاک به شما یادآوری کند که افغانستان چیزی فراتر از تصاویر تلویزیونی و یا ارقام در یک صفحه است. این صد ها هزار افغانی است که تاکنون کشته شده اند، این هزاره ها و سایر گروه های قومی که تحت آزار و اذیت قرار دارند، یک میلیون کودک که در معرض خطر سوء تغذیه قرار دارند، 24 میلیون انسان که نیاز مبرم به کمک های بشردوستانه دارند، و ده ها زن معترض، جامعه مدنی و روزنامه نگاران که بعد از 15 اگست بازداشت، ناپدید و یا به قتل رسیده اند. تصمیمات شما در این تالار روی زندگی تقریباً 40 میلیون انسان اثر می گذارد.

سخنرانی امروز من بر اولویت های مأموریت جدید هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، بحران بشردوستانه و مسیر سیاسی آینده برای افغانستان متمرکز خواهد بود.

پس از حوادث 15 اگست، جامعه بین المللی گام های مثبتی برای حمایت افغان ها برداشته است. از جمله سازمان ملل رسیده گی و هماهنگی بزرگترین کمک های بشردوستانه در تاریخ معاصر را انجام میدهند. شورای امنیت، مأموریت تیم نظارتی حامی کمیته تحریم های افغانستان را تمدید کردند. و مجمع عمومی تصمیم بررسی درخواست طالبان برای نمایندگی افغانستان در سازمان ملل را به تعویق انداختند.

با این حال هنوزم بیشتر کار ها باید انجام شود. همانطور که گوترس دبیر کل سازمان ملل متحد اخیراً اظهار داشت، افغانستان در حال حاضر با یک نخ آویزان شده است. من میخوامم به آن اضافه کنم، اعتبار سازمان ملل، شورای امنیت و جامعه بین المللی نیز همینطور آویزان با یک نخ است. صلح سازی در افغانستان در دو دهه اخیر ناخوانده، بیرونی، از بالا به پایین و تکنوکراتیک بوده است. افغانستان توسط کشورهای قدرتمند برای اهداف خود مورد استثمار قرار گرفته است. رویکرد جامعه جهانی به جای حمایت افغان ها تا سرنوشت خود را رقم بزنند، کوتاه بینانه بود و استقلالیت و توانایی داخلی را تضعیف می کرد. به همین دلیل است که ما امروز اینجا هستیم.

از ماه اگست تا اکنون، پنج زن افغان به شورای امنیت سازمان ملل سخنرانی نموده اند. آنها به شما گفتند که بر حقوق بشر، و حکومت فراگیر محکم بایستید و در صورت انجام ندادن آن در مورد پیامد های آن به شما هشدار داده اند.

امروز این در صلاحیت شماست که تصامیم بگیریید، که بتواند مردم افغانستان، منطقه و جهان را به بالا ها برد و این چرخه جنگ و خشونت را بشکنند. اما شما باید همین الان اقدام کنید.

مأموریت یوناما

همانطور که این شورا به خوبی آگاه است، از زمانی که طالبان قدرت را به دست گرفتند، حقوق زنان به صورت چشمگیر نقض گردیده است. شما از چندین زن افغان و سازمان ملل در مورد محدودیت های سفر، پوشش، دسترسی به تحصیل و

کار زنان شنیده‌اید. در حالی که طالبان لغو برخی از این محدودیت‌ها را اعلام کرده‌اند، اما باید دید که آیا آنها در عمل به این تعهدات عمل می‌کنند و یا خیر. دسترسی زنان به عدالت و روند قانونی به دلیل فقدان یک سیستم قضایی مستقل و کارآمد به شدت محدود شده است. آزادی بیان، همراه با فضای مدنی، تقریباً به طور کامل از بین رفته است. نزدیک به 70 درصد از رسانه‌ها تعطیل شده‌اند و 72 درصد از خبرنگارانی که شغل خود را از دست داده‌اند زنان هستند.

سرکوب حقوق زنان در دیدگاه طالبان برای افغانستان محوری به نظر می‌رسد. به همین دلیل است که زنان با وجود انتخاب‌های مرگ و زندگی که با آن روبرو هستند، به اعتراضات خود در سراسر کشور ادامه می‌دهند. این‌ها جنبش‌های داخلی هستند که علی‌رغم تلاش‌های سیستماتیک طالبان برای آسیب رساندن، بازداشت و حتی وادار کردن آنها به اعترافات جعلی ادامه یافته است. همین لحظه که ما صحبت می‌کنیم، طالبان خانه‌ها و دفاتر را در کابل بازرسی می‌کنند و ترس را در میان مردم عادی گسترش می‌دهند. این تلاش‌های سرکوب باید به جامعه جهانی، به ویژه آنهایی که به دنبال تعامل با طالبان هستند، نشان دهد که آنها باید بر اساس اعمالشان قضاوت شوند نه گفتارشان. تعامل بدون قید و شرط به معنی همدستی است.

طالبان حاضرند کسانی را که از آنها انتقاد می‌کنند خاموش کنند. بنابراین، شما به عنوان جامعه بین‌المللی باید به وضاحت متوجه باشید که نظاره دارید. به همین دلیل برای یوناما ضروری است که یک مأموریت قوی برای نظارت و گزارش در مورد حقوق بشر داشته باشد و از اجرای تعهدات بین‌المللی افغانستان حمایت کند. گزارشگر ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در افغانستان، در عین حال که بسیار مهم است، نمی‌تواند وظیفه یوناما و یا زیرساخت‌های محلی را که قبل از ماه اگست وجود داشت، جایگزین کند. بدون فعالیت آزاد رسانه‌ها و جامعه مدنی، بدون نظارت جامعه بین‌المللی، نه سوء استفاده‌های طالبان و نه وعده‌های آنها قابل نظارت می‌باشد. برای همین یوناما باید منابع و ظرفیت لازم برای گسترش دسترسی خود و همزمان از سازمان‌های محلی برای انجام کارهای حقوق بشری حمایت کند.

مهمتر از همه، شورای امنیت باید اطمینان حاصل کند که یوناما حمایت مشارکت حقوق زنان و برابری جنسیتی را در اولویت کاری خود قرار می‌دهد. شما کسی را نخواهید داشت که از او محافظت نماید مگر اینکه از مشارکت زنان در زندگی عمومی و سیاسی کشورشان دفاع کنید. بنابراین، من از شورای امنیت خواهش می‌کنم که بر تضمین این که یوناما یک مأموریت صریح برای حمایت از مشارکت کامل، ایمن، برابر و معنادار زنان در تمامی فرآیندها دارد و به طور منظم با زنان، فعالین جامعه مدنی، همجنسگرایان، جوانان، قربانیان و تمامی جوامع قومی و مذهبی مشورت می‌کند، محکم بایستد.

کمک‌های بشردوستانه

امروزه نزدیک به 60 درصد از مردم افغانستان به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند. و تخمین زده می‌شود که حدود 4.4 میلیارد دلار جهت رسیدگی نیاز می‌باشد. سازمان‌های زنان افغان خواستار این هستند که حداقل 40 درصد این کمک‌ها مستقیماً به زنان، دختران و خانواده‌های با سرپرستی زنان و بیشتر نمودن کمک به سازمان‌های بشردوستانه داخلی اختصاص یابد. علاوه بر این، مشارکت زنان در رسانیدن کمک‌های بشردوستانه حیاتی می‌باشد. کمک‌های بشردوستانه باید با مشارکت جامعه مدنی افغانستان انجام شود، جامعه مدنی، در صورت در اختیار داشتن منابع آماده حمایت هستند. زمان آن فرا رسیده است که جامعه جهانی مالکیت چنین فرآیندهایی را به افغان‌ها بازگرداند. در حالی که کمک‌های بشردوستانه حیاتی است، اما نمی‌تواند جای یک اقتصاد ملی قوی را بگیرد. کمک‌های انکشافی برای جلوگیری از فروپاشی سیستم بانکی امکان دسترسی افغان‌های عادی و سازمان‌های داخلی را به منابع بسیار ضروری، مهیا می‌سازد.

عالیجنابان، اجازه دهید واضح بگویم: تصمیم اخیر ایالات متحده برای تقسیم 7 میلیارد دلار از دارایی‌های مسدود شده افغانستان و دور نگه داشتن آنها از مردم افغانستان چیزی جز دزدی نیست. این وجوه متعلق به افغان‌هاست و باید به آنها بازگردانده شود. برای اطمینان از عدم بهره‌مندی طالبان از این وجوه، می‌توان این وجوه را به تدریج در اختیار بانک مرکزی قرار داد که باید مستقل بماند و توسط یک تیم بی‌طرف و فنی مدیریت شود. علاوه بر این، از زمان به دست گرفتن قدرت، طالبان عواید کافی را جمع‌آوری کرده‌اند، با این حال کارمندان دولت به طور نامنظم معاش دریافت می‌کنند. این

عواید به کجا می رود؟ ما به شفافیت در مورد نحوه مصرف این بودجه و همچنین پاسخگویی برای هرگونه بودجه اضافی که وارد کشور می شود نیاز داریم.

مسیر سیاسی رو به جلو

این من را به حرف اخیرم می رساند.

شش ماه می گذرد و طالبان هنوز دیدگاه خود را برای یک مسیر سیاسی پیشرو بیان نکرده اند، و به تضمین های امنیتی خود عمل نکرده اند. در مقابل، طالبان، روابط خویش را عمدتاً از طریق شبکه حقانی و القاعده، با جنگجویان تروریست های خارجی همچنان نزدیک نگه میدارد؛ این در حالیست که داعش-خراسان نفوذ خود را در کشور گسترش داده است و طالبان کندک مهاجمان انتحاری در صفوف نیروی های دفاعی خویش ایجاد نموده اند.

خانم رییس، قرار گرفتن در موقعیت قدرت مستلزم توانایی حکومت داری و انجام این کار به طور مسئولانه است. این به معنای پاسخگو بودن به افرادی است که قرار است به آنها خدمت کنید. و داشتن خرد پذیرش انهای که میتواند با دیدگاه شما مخالف باشند. در این مورد دو راه وجود ندارد.

طالبان خواهان امارت اسلامی هستند، شکلی از حکومت که در آن قدرت در صلاحیت رهبر منتخب که به واسطه یک شورا تثبیت شود، در حالی که در 20 سال گذشته، افغان ها زندگی تحت حاکمیت یک دموکراسی را تجربه کرده اند، جایی که شهروندان رهبران خود را از طریق انتخابات انتخاب می کنند.

جامعه بین المللی می تواند نقش مهمی در تسهیل چنین بحث ها میان افغان ها و طالبان داشته باشد و همچنین نظارت بر پیشرفت پروسه به سوی این هدف را ایفا کند. اما برای انجام مؤثر این کار، شما باید متحد شوید و معیارهای روشنی را در مورد موضوعات اساسی مانند حقوق زنان، آزادی مطبوعات، حکومت فراگیر، و نمایندگی مساویانه مردان و زنان، جوانان، جامعه مدنی، قربانیان، همجنسگرایان، تمامی جوامع قومی و مذهبی تعیین نماید. این کار میتواند از طریق یوناما مورد حمایت و نظارت قرارگیرد. و در صورت عملی نشدن این معیارها جامعه بین المللی مایل بر این باشد که از حمایت خویش دست بردارد.

نماینده ویژه سرمنشی عمومی سازمان ملل در امور افغانستان اخیراً به شورای امنیت گفت که سازمان ملل متحد "در موقعیت خوبی برای ادامه حمایت از مردم افغانستان قرار دارد." خانم رئیس، اعضای شورا، من معتقدم که سازمان ملل تنها در صورتی موقعیت خوبی برای انجام این کار دارد که شجاعت حفظ ارزش های خود را داشته باشد - ترویج صلح و حمایت از حقوق بشر همه افغان ها، از جمله زنان - حتی در بدترین شرایط را داشته باشد. سازمان ملل تنها در صورتی می تواند به این مهم دست یابد که شما، شورای امنیت، دستور محکم و حمایت خود را به انجام این کار بدهید.

سال ها به این تکه خاک چنگ زدم تا مرا یادآوری نماید که از کجا شروع کردم. در حالی که خیلی چیزها تغییر کرده است، ام این خاک، مانند اراده مردم افغانستان، دوام آورده است. برای هموطنان افغانم، بگذارید این خاک سندی بر پایداری ما و پرچمی برای امید ما باشد.

متشکرم.